

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 51. Epistola ad Romanos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

§. LI.

Epistola ad Romanos.

Sæculum I.

A. C. 54.

Cum Macedoniam perambulasset, de-
 latus in Græciam mansit tribus men-
 sibus. Venit etiam Corinthum, sicut
 promiserat, tertia vice. Ibi, omnibus ad
 iter Jerosolymam instituendum composi-
 tis, scripsit ad Romanos, nempe potissi-
 mum ad Gentiles conversos, quorum jam
 non exiguus erat numerus, sive a S. Pe-
 tro, sive ab aliis Evangelium fuissent do-
 cti. Ubique Christianorum fides inno-
 tescebat, omnium ore eorum scientia,
 charitas, obedientia commendabantur.
 Erant in Ecclesia Romana multi Judæi,
 præter eos qui in perfidia remanserant,
 & inter conversos a Judaismo, & Græ-
 cos seu Gentiles creberrimæ fervebant
 disputationes. Judæis neutiquam proba-
 batur, quod illi ad gratiam fidei admit-
 terentur, ad circumcisionem, & Legem
 non obstricti; quia omnes ex nationibus
 immundos reputabant; se vero esse po-
 pulum electum, cui Deus dedisset Legem,
 & Christum promisisset. Sibi gratiam
 Evangelii debitam, propter divinas pro-
 missiones, & sua bona opera credebant;
 nec sibi opus esse Redemptore, qui se a
 peccatis liberaret; non enim aliam scie-
 bant Justitiam, quam operum externo-
 rum exercitium, a Lege præscriptorum;

*Act. 20. 3.**Rom. 15. 25.**Orig. præf.**in Rom.**Theod. in**Rom. 1.**Hier. præf.**l. 2. in Gal.**Rom. 1. 8.*

15. 14.

16. 19.

Aug. expos.
*incho. init.**Hist. Eccles. Tom. I.*

K

sine

Sæculum I. fine peccato se esse putabant, si Legem
 A. C. 54. adimplessent, eamque propriis viribus
 posse adimplere. Itaque tam pœnitenti-
 æ, quam spei, & confidentiæ in Redem-
 ptorem necessitatem ignorabant. Sic
 quidem hi Judæi secundum carnem ju-
 dicabant.

Græci autem, qui ex Gentibus erant,
 Philosophia gloriabantur, qua facem præ-
 ferente pleraque morum præcepta co-
 gnovissent, & observassent sine revela-
 tionis, & Legis adjumento; hinc sper-
 nebant Judæos, qui post tot acceptas a
 Deo gratias, toties rebelles exstitissent,
 tandem Christum rejecissent, & crucifi-
 xissent. In hac epistola S. Paulus om-
 nem operam impendit, ut & hos, & illos
 humiliet. Primo Græcos increpat, seu
 a Paganismo conversos, Eruditiores, &
 Philosophos; ostenditque; scientiam eis
 nulli emolumento, sed damno fuisse, cum
 ideo coram Deo fuissent multo nocentio-
 res. *Tales enim, inquit: veritatem Dei
 injuste occultarunt; cum Deum ex mi-
 rabilibus ejus operibus agnovissent, eum
 non glorificaverunt; nec, quod sciebant,
 populis communicarunt;* Tum Socratis
 exemplum adducit, cujus profundissima
 de Deo scientia erat; cum vero accusa-
 retur, quod Atheniensem Deos non a-
 doraret; verum Deum negavit; & ejus
 Discipulis curæ fuit, ut eum ab hac accusa-
 tione

Plato. Apol.
 Socr. Xen-
 noph. lib. I.
 mem. init.

tionem defenderent. Hujus Mundi sapientes, pergit S. Paulus: pro scientiis sibi concessis *Deo gloriam non dederunt; in suis sibi cogitationibus, quasi eas a se ipsis haberent, complacuerunt; ideo in cecitatem, & extravagantias, & Idolatriam delapsi sunt.* Hæc maxime Sapientibus Ægypti convenire videntur, a quibus pleræque superstitiones ad Græcos translatae. *In horum criminum vindictam reliquit eos Dominus cupiditibus eorum, ut infames abominationes committerent, & ad omne impudicitiae genus corporibus abuterentur.* Quæ vitia omnibus Idolorum cultoribus erant communia, sicut ex Socratis, ejusque Discipulorum sermonibus clare colligitur. Hæc intellectus perversitas, & cordis pravitas omnium vitiorum origo fuit, quæ Apostolus hic enumerat; nihil aliud referens, quam quæ Romæ, & in aula Neronis, qualem Tacitus depingit, erant vulgatissima. Nihilominus lumen rationis in Paganis non erat extinctum, si de judicio in alios ferendo ageretur; tunc enim in aliis ea omnia damnabant, quæ ipsi opere perpetrabant, præ cæteris Philosophi, qui seipsos morum judices constituebant.

A Græcis Apostolus ad Judæos digreditur, & ut modestiam doceret, superbiam eorum exprobrat. Quia nimirum

K 2

Judæo-

Sæculum I.
A. C. 54.

Rom. I. 21.

I. 14.

. 2 . 3

Rom. I. 29.

2. I.

. 21 . 11 . 4

. 8 . 9

2. 17.

. 21 . 21 . 17

Sæculum I. Judæorum, & Israelitarum nomine gloriabantur, & in Lege confidebant, quam
 A. C. 54. quidem admiratione & laude prosequerentur, opera vero negligebant, & alios, qui Legem non acceperant, vilipendebant. In Deo gloriabantur gloria humana, quam non in Deum, sed in seipsum referebant, se populum dilectum, & electum jactantes; Deum autem transgressionem Legis, quam verbis extollebant, blasphemantes. Judæi ergo propter merita nullatenus Gentilibus erant præferendi, nec gratia Evangelii magis digni, cum & Judæi, & Gentiles æquali modo in peccatis essent, omnesque sine exemptione Dei omnipotentia indigerent, ut per gratiam, & per fidem in Jesum Christum justificarentur. Explicat hic S. Paulus, quomodo fides sola sit justificationis principium, & Deus ad opera præcedentia non respiciat; quia alias non gratia esset, sed merces.

Deinde Apostolus vinculum memorat, quo Judæi, & Gentiles in eadem Ecclesia uniuntur, nempe spe vitæ æternæ.

4. 11. 12. Non solum filii Abrahamæ secundum carnem, & qui circumcisi sunt, sicut & ipse, salvabuntur, sed filii promissionis, & ejus fidei imitatores. Judæi ergo Gentiles non contemnant, nec Pagani Judæos, quamvis major Nationis pars reproba sit, quia ea Natio radix est, & truncus cui Ecclesia

Ecclesia Gentilium inserta, unica fiat Ec- Sæculum I.
clesia, unum corpus filiorum Dei. Rigor A. C. 54.
divinæ Justitiæ erga Judæos, quod gra-
tia abusi sint, Gentiles, in eorum vices
vocatos, perterrefaciat.

Hic Apostolus prædicit, in fine Sæ- II. 12. 15. 25.
culorum, postquam omnes ex Nationi-
bus prædestinati, Ecclesiam ingressi fue-
rint, omnes Judæos convertendos, & hoc
grandi miraculo cæterorum omnium Fi-
delium fidem confirmandam. (*)

Romanis inculcat humilitatem, con- 12.
cordiam, bonum Prophetiæ usum, alio-
rumque donorum spiritualium, quæ Deus
quibusdam ad utilitatem Ecclesiæ dabat.
Brevior autem est in hac materia ad Ro- *Chryf. in I.*
manos, quam ad Corinthios, quia tantus *Cor. hom. 29.*
apud illos abusus non erat. Obedien- 13.
tiam erga Potestates sæculares commen-
dat, ne aliqui, quæ de Evangelii Liber-
tate dixerat, maligne acciperent; & hanc
quidem obedientiam omnibus, & singu-
lis imperat, nec Presbyteris, nec Pro-
phetis,

K 3

phetis,

(*) Quod hic Fleurius Apostoli verba: Ple-
nitudo Gentium, reddiderit: omnes ex natio-
nibus prædestinati, suspicatur Anonymus I, ipsum
illorum errori favere, qui dicunt, Ecclesiam ex
solis prædestinatis constitui; sed cum hujus er-
roris vestigia nullibi alias in Fleurio deprehen-
dantur, magis æquum est credere, nullo consi-
lio hæc verba posuisse.

Sæculum I.
A. C. 54.

Cirys hic
hom. 23.
Rom. 14.

14. 23.

S. Paulus ad
Romanos.

15. 19.

15. 26.

phetis, nec quibuscunque aliis exceptis. Regulas easdem tradit, quas Corinthiis, ne illos, qui anxie essent conscientie in comedendis Idolothytis, aut qualicunque alia ratione secundum Legem impuris, non scandalizarent. Tanta quorundam erat simplicitas, ut securitatis causa non nisi legumina comederent. Vult ergo S. Paulus, ut sapientiores, omnia sibi permessa credant, alios autem non spernant, & scrupulosi manducantes non judicent. Eandem Regulam pro observatione dierum, id est, jejuniorum primis mensis diebus, aut aliis Judæorum festis tradit; quia hæc opera ex se erant indifferentia, & omnium æqualiter bona erat intentio. Quidam magis se Deum honorare putabant, si Legem ad litteram observarent; alii magis honorari credebant, si Evangelii libertate uterentur. Regulæ vero generales sunt, ne quid unquam contra charitatem, aut propriæ conscientie testimonium operemur.

Post hæc ait Apostolus; se verbum Dei a Jerosolyma in omni ora maritima usque in Illyricum prædicasse, nec aliorum fundamento superstruxisse, sed iis potissimum annuntiasse fidem, qui nihil de ea audivissent. Sibi a multo tempore eundi Romam desiderium esse, sed fuisse huc usque impeditum. *Modo, inquit: vado Jerosolyman propter servitium Sanctorum.*

etorum. *Visum est enim Macedonia, & Achajæ, pro pauperibus Fidelibus, qui ibi sunt, collectam mittere. Et faciunt, quod tenentur. Si enim Gentiles de gratis Judæorum spiritualibus participant, iisdem ipsi auxilia temporalia ministrare debent. Postquam igitur iis hoc subsidium tradidero, veniam ad vos, ut Hispaniam transeam. Rogo vos; iuvate me vestris precibus, ut ab Infidelibus Judææ liberer, & meum ministerium Sanctis Jerosolymæ sit accepta oblatio.* Ita S. Paulus eleemosinam, Tributum, & Sacrificium reputabat, & magis ipsi curæ erat, ut consolatione pauperum corda lucraretur, quam ut eorum necessitati succurreret.

Sæculum I.
A. C. 54.

Romanis commendat Phœben, Ecclesie Cenchreæ prope Corinthum Diacônissam, quæ Romam proficiscebatur, rogatque ut eam recipiant, & in negotiis auxilium præstent. Rogat, ut salutent Priscam, aut Priscillam, & maritum ejus Aquilam, quos consequenter Romam rediisse necesse est, qui, inquit: pro salute mea vitæ periculum fecere; salutatur etiam eorum Ecclesiam domesticam; unde colligendum, in eorum domo Christianos convenisse Romæ, sicut Corinthi in domo Caji. Salutatur etiam Epentum, Jesu Christi in Asia primitias, Mariam, quæ multum Romæ laboraverat,

Sæculum I. Andronicum, & Juniam, quos cognatos
 A. C. 54. & concaptivos vocat, qui ante se Chri-
 stiani, & inter Apostolos illustres fuissent;
 plures enim Apostolorum nomine venie-
 bant, verosimiliter illi, qui primi in
 quodam loco Evangelium annuntiave-
 rant. Adjungit Ampliatum, Urbanum,
 Stachyn, Appellem, & cuique laudem
 suam tribuit. Salutatur etiam familiam
 Aristobuli, Herodionem cognatum, &
 Christianos de Narcissi familia; forte i-
 deo notos, quod ex familia famosissimi
 Narcissi Claudii Imperatoris Liberti fuis-
 sent, quem sub initium Regni Neronis
 Agrippina necari iussit.

*Tacit. 13.
Ann. init.*

*Euf. III.
hist. c. 3.
Hier. de
Script.
Rom. 16. 21.*

Salutat insuper Apostolus Tryphe-
 nam, Tryphosam, & Persiden, has tres
 fæminas, & earum pro Domino labores
 dilaudans. Salutatur Asyncritum, Phle-
 gonem, Hermam, Patrobam, Hermem,
 & qui cum eis erant, fratres. Salutatur
 Philologum, & Juliam, Nereum, & sor-
 res ejus, & Olympiadem, & Fideles om-
 nes, qui cum ipsis erant. Hi sunt Chri-
 stiani Romani, quibus S. Paulus specia-
 tim se commendat; eosque hujus Eccle-
 siæ sanctissimos, & illustrissimos fuisse cre-
 dendum. Græca nomina indicant, ple-
 rosque eorum origine Græcos, & ex O-
 riente fuisse. Inter hos notatu dignissi-
 mus est Hermas, cujus fœtum fuisse li-
 brum Pastoris veteres credunt. In hujus
 Episto-

Epistolæ fine S. Paulus quosdam eorum, qui secum erant, nominat; *Timotheus*, inquit: *laborum meorum consors, vos salutatur, & Lucius, & Jason, & Sosipater affines mei*; iste Lucius, S. Lucas Evangelista esse posset, nam tum cum S. Paulo erat. Et Tertius, qui hanc epistolam sua manu descripsit, salutationem suam adjungit. Tunc denique Gaji, qui S. Paulum, & hanc Ecclesiam hospitio recipiebat, id est, Domum suam conventui commodabat, mentio fit, tum Erasti, qui fuit Corinthi arcarius, & Quarti.

Sæculum I.
A. C. 54.

§. LII.

S. Pauli itinera Troadum, Miletum.

§. Paulus tribus mensibus in Græcia consumptis, navem in Syriam trajecturus conscendere parabat, sed detectæ Judæorum insidiæ per Macedoniam redire coegere. Simul profectionem iniere Sopater ex Bœrea Pyrhi filius, Aristarcus, & Secundus, ambo Thessalonicenses, Gajus Derbensis, Timotheus, Tychicus, Trophymus ex Asia. Hi breviori itinere præmissi, eum Troade expectarunt. S. Paulus Philippis solvit post dies azymorum, cum S. Luca. Quinta die Troadem perveniunt, ubi Sopater cum aliis expectave-

Act. 20. 3.

K 5

ctave-